

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: E. P.

Účastník řízení: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Předběžné otázky

1. Musí být články 18, 20, 21 a čl. 165 odst. 2 druhá odrážka Smlouvy o fungování Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání ustanovením práva členského státu, podle nichž rodič ztrácí právo na zvýšení částky ročního základního odpočtu daně z příjmů na vyživované dítě z důvodu, že tomuto dítěti – jakožto vyživovanému studentovi, který vykonává právo svobodně se pohybovat a pobývat v jiném členském státě za účelem vzdělávání a který v souvislosti s tímto účelem obdržel na základě vnitrostátních prováděcích předpisů prostředky určené na základě čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1288/2013 ze dne 11. prosince 2013 o zřízení „Erasmus +“: program Unie pro vzdělávání, odbornou přípravu, mládež a sport a o zrušení rozhodnutí č. 1719/2006/ES, 1720/2006/ES a 1298/2008/ES na mobilitu studentů z členského státu s nižšími nebo středními průměrnými životními náklady v členském státě s vyššími průměrnými životními náklady, stanovenými podle kritérií Evropské komise ve smyslu čl. 18 odst. 7 tohoto nařízení – byla vyplacena podpora na mobilitu studentů, jejíž výše překračuje určitou pevně stanovenou maximální částku?
2. Musí být článek 67 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení vykládán v tom smyslu, že brání ustanovením práva členského státu, podle nichž rodič ztrácí právo na zvýšení ročního základního odpočtu daně z příjmů na vyživované dítě, které při studijním pobytu v jiném členském státě obdrželo podporu na mobilitu studentů podle čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1288/2013?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 28. dubna 2023 – M.M., jako dědic M.R. v. Ministero della Difesa

(Věc C-278/23, Biltena ⁽¹⁾)

(2023/C 261/18)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: M.M., jako dědic M.R.

Odpůrce: Ministero della Difesa

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení 5 „Opatření k předcházení zneužití“ rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, která je přílohou směrnice Rady 1999/70/ES ⁽²⁾ ze dne 28. června 1999, vykládáno v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je italská právní úprava obsažená v čl. 2 odst. 1 zákona č. 1023 z roku 1969 a článku 1 ministerské vyhlášky ze dne 20. prosince 1971, která stanoví roční jmenování (ve smyslu článku 7 ministerské vyhlášky ze dne 20. prosince 1971 „na dobu maximálně jednoho školního roku“) civilních zaměstnanců, kteří nejsou zaměstnanci státní správy, k výuce nevojenských předmětů na školách, institutech a orgánech námořnictva a letectva, aniž by byly uvedeny objektivní důvody, které by odůvodňovaly jejich obnovování (výslovně stanovené v článku 4 této ministerské vyhlášky, který stanoví snížení odměny u druhého jmenování), maximální celkovou dobu trvání smluv na dobu určitou a maximální počet obnovování, a aniž by byla stanovena možnost těchto učitelů získat náhradu škody, která jim vznikla v důsledku takového obnovování, navíc při neexistenci stálých míst učitelů těchto škol, k nimž by měli přístup?

- 2) Představují potřeby organizace systému institutů, škol a orgánů vojenského námořnictva a letectva objektivní důvody ve smyslu ustanovení 5 bodu 1 [rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, která je přílohou] směrnice 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 pro to, aby byla s unijním právem slučitelná taková právní úprava, jako je výše uvedená italská právní úprava, jež pro jmenování učitelů, kteří nejsou součástí těchto vojenských institutů, škol a orgánů, nestanoví podmínky pro využití pracovního poměru na dobu určitou v souladu se směrnicí 1999/70/ES a rámcovou dohodou, která je její přílohou, a jež nestanoví právo na náhradu škody?

(¹) Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádného z účastníků řízení.

(²) Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368).

Kasační opravný prostředek podaný dne 30. dubna 2023 Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV proti rozsudku Tribunálu (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 15. února 2023 ve věci T-606/20, Austrian Power Grid a další v. ACER

(Věc C-281/23 P)

(2023/C 261/19)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky): Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV (zástupci: M. Levitt, avocát, B. Byrne a D. Jubrail, Solicitors)

Další účastnice řízení: Agentura Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER)

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil zcela nebo z části napadený rozsudek;
- zrušil zcela nebo z části (konsolidované) rozhodnutí odvolacího senátu ACER ze dne 16. července 2020 ve věci A-001-2020 (dále jen „rozhodnutí ACER“); a
- uložil ACER náhradu nákladů řízení vynaložených navrhovatelkami v tomto řízení a v řízení před Tribunálem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládají navrhovatelky dva důvody.

Zprvė Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že dospěl k závěru, že odvolací senát neporušil svou povinnost provést úplný přezkum podkladového rozhodnutí ACER č. 02/2020 ze dne 24. ledna 2020 o rámci pro zavedení Evropské platformy pro výměnu regulační energie ze záloh pro regulaci výkonové rovnováhy s automatickou aktivací. V době přijetí svého rozhodnutí odvolací senát pochopil své právní povinnosti tak, že nemá povinnost provést úplný přezkum složitých technických posouzení. Toto pojetí, které je v rozporu s judikaturou Soudního dvora, se promítlo do výslovného znění rozhodnutí odvolacího senátu. Tribunál neměl možnost znovu vyložit výslovné znění rozhodnutí odvolacího senátu a učinit závěr – v přímém rozporu s tímto zněním – že odvolací senát provedl úplný přezkum.